

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jiřího Vyvadila v právní věci stěžovatele **N. D. H.**, zastoupeného Mgr. Petrem Volšíkem, advokátem se sídlem v Praze 8, Sokolovská 161, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 4. 2005, č. j. 14 Az 568/2003 - 21,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 27. 10. 2003, č. j. OAM-4232/VL-18-C10-2003, nebyl stěžovateli udělen azyl dle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a současně bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu, která byla zamítnuta napadeným rozhodnutím krajského soudu, protože soud dospěl k závěru, že důvody tvrzené stěžovatelem nelze podřadit pod žádné ze skutečností, které by dle zákona o azylu odůvodňovaly udělení azylu.

Podáním ze dne 8. 8. 2005, označeným jako „Zpětvzetí kasační stížnosti“, doručeným Krajskému soudu v Ústí nad Labem téhož dne, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 16. 8. 2005, vzal stěžovatel svoji kasační stížnost proti výše uvedenému rozhodnutí v plném rozsahu zpět.

Podle ust. § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), soud usnesením zastaví řízení, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět; šlo-li však o společný návrh více osob, vezme předseda senátu toliko zpětvzetí návrhu jedním z navrhovatelů usnesením na vědomí.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dle citovaného ustanovení s. ř. s. řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Dle druhé věty citovaného ustanovení vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k okolnosti, že nebylo prokázáno, že by stěžovatel vzal svoji kasační stížnost zpět pro pozdější chování správního orgánu nebo že by byl uspokojen, postupoval Nejvyšší správní soud podle věty první citovaného ustanovení a náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. srpna 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu